

SXEDIO.FZ4

27.8.1952: ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΒΟΛΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ. ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΗ ΣΕΡΒΑ, ΧΡΙΣΤΟΦΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ (ΝΟΥΣΗ), Γ. ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗ, ΒΑΣΟΥ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΧΡ. ΣΑΒΒΙΔΗ

Το δεύτερο μέρος της απόφασης της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ για την αποβολή των Πλουτή Σέρβα, Χριστοφή Οικονομίδα (Νούση) και Γιώργου (Γώγου) Κακογιάννη, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 27 Αυγούστου και δημοσιεύθηκε την επομένη στο "Νέο Δημοκράτη", εκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ έχει ως εξής:

III. ΜΕΡΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΦΡΑΞΙΟΝΙΣΤΩΝ

Για να ολοκληρώσει το κόμμα και ο λαός αντίληψη για το αντικομματικό ποιόν, τον αντικομμουνιστικό χαρακτήρα και τους σκοπούς αυτής της φραξιονιστικής ομάδας είναι αναγκη να δώσουμε με συντομία μερικά χαρακτηριστικά από την όλη πολιτική σταδιοδρομία τους.

1. Ο Βάσος Λυσσαρίδης που εμφανίζεται σαν ένας από τους ηγέτες της αντικομματικής ομάδας και "συντονιστής" της από μέσα κι' απ' έξω πολεμικής ενάντια στην κομματική καθοδήγηση δεν έχει σταθερό πολιτικό παρελθόν. Είναι γνωστό πρώτο απ' όλα ότι ο Λυσσαρίδης σπούδασε με τη βοήθεια κάποιου Ολλανδού αρχαιολόγου. Ξαφνικά τη διάρκεια του πολέμου, που ήρτε προσωρινά στην Κύπρο, πλεύρισε το κίνημα σαν "αριστερός" και από έλλειψη στοιχειώδους κομματικής επαγρύπνησης τα κατάφερε να τρυπώσει στο κόμμα. Το σπουδαιότερο που εξηγείται τώρα είναι γιατί ο Λυσσαρίδης βρέθηκε τότες, στα 1945 με το Χρυσάνθο που κι' αυτός εμφανίστηκε τότες σαν

"αριστερός" και τρύπωσε μέσα στο κόμμα. Ο Χρυσάνθος, που ήταν τότες υπεύθυνος στο Μ. Γρ. της ΠΣΕ, σχημάτισε πρωτοβουλιακά τους πρώτους μήνες του **1945** ένα "Μορφωτικό" Γραφείο και τράβηξε σ' αυτό το Β. Λυσσαρίδη σαν μέλος και στενό συνεργάτη του και μαζί του τον Γάβρη).

Ο Βάσος βρίσκεται στην Αθήνα με το τέλος του πολέμου, παρ' όλο που αυτοπλασάρεται εκεί σαν "δραστήριος αριστερός", δεν έχει την παραμικρή ενόχληση από το μοναρχοφασισμό. Οντας δόκιμο μέλος του ΚΚΕ, όπως ο ίδιος έλεγε, αρνήθηκε να υπακούσει σ' εντολή του ΚΚΕ να υπηρετήσει στο ΔΣΕ. Επανέρχεται στην Κύπρο εμφανιζόμενος σαν "δόκιμο μέλος" του ΚΚΕ που "συζήτησε κομματικά και πολιτικά το όλο κυπριακό πρόβλημα με αντιπροσώπους του ΚΚΕ κι' έφερε και απόψεις".

Έτσι εμφανίζεται και εισχωρεί στο κόμμα ξανά κάτω από την ηγεσία του Φιφή και ούτε πολύ, ούτε λίγο, παρακάθεται στις συνεδρίες της Κ. Ε. και του Π. Γ. της Κ.Ε. Βγαίνει ακόμα και στην επιτροπή για την κριτική και αυτοκριτική που σύστησε στα **1949** η Κ.Ε. Εμφανίζεται εδώ σαν φανατικός πολέμιος του Φιφή (αυτό δεν είναι παράξενο ούτε είναι ασυνήθιστη ταχτική, αφού ο Φιφής είχε πια πολιτικά χρεωκοπήσει) εμφανίζεται υποστηρικτής της εισήγησης για ξεκαθάρισμα του "σταύλου του Αυγείου"- όπως έλεγε.

Είναι τώρα αξιοσημείωτο γιατί δίνουν τα χέρια ο Λυσσαρίδης και ο Φιφής για ν' ανατρέψουν την "λαθασμένη γραμμή του ΑΚΕΛ που έδωσε ο Ζαχαριάδης" αφού πρώτα ανατρέψουν την "ανάξια και σεκταριστική", όπως λένε ηγεσία του Κόμματος.

Ο Λυσσαρίδης που εμφανίστηκε τότες σαν "πολέμιος" του Οππορτουνισμού δεν άργησε να φανεί στην πράξη, ένας οππορτουνιστής, φραξιονιστής, με συνέπεια να αποβληθεί τελικά από το κόμμα. Υστερα από την αποβολή του ο Λυσσαρίδης (αφού δεν τα κατάφερε να πάρει τέτια θέση που ν' αλωνίζει στο Κόμμα) μετατρέπεται σ' ένα αχαλίνωτο φραξιονιστή

ενάντια στο κόμμα και το κίνημα, ενάντια στα στελέχη του κινήματος. Και στην εξέλιξη των πραγμάτων ανοιχτά πια εμφανίζεται σαν ο "συντονιστής" της φράξιας που αναλαμβάνει και αντιακελικές αποστολές στο εξωτερικό. Εκμεταλλεύεται ακόμη και την ευκαιρία να καλέσει το σ. Κέριγκαν, όταν ήταν εδώ στη διάρκεια του 7ου συνεδρίου και μπροστά στο φίλο Γ. Κακογιάννη να εκτοξεύσει ένα σωρό αβάσιμες κατηγορίες ενάντια στην κομματική καθοδήγηση. Είναι περιττό βέβαια να πούμε πως τούκοψε το βήχα ο σ. Κέριγκαν λέγοντας του πως δεν συζητά με εξωκομματικούς κομματικά ζητήματα. Παράλληλα όμως ο φίλος του Λυσσαρίδη, ο Κακογιάννης "δε θεώρησε αναγκαίο" να γνωστοποιήσει στο κόμμα που ήταν μέλος αυτό το ζήτημα.

2. Για τον Πλουτή Σέρβα πρέπει να λεχτεί ξανά. Είναι ο πραγματικός ηγέτης, ο ουσιαστικός καθοδηγητής της αντικομματικής φράξιας ο μάστορας του φραξιονισμού και του οππορτουνισμού, ο ειδικευμένος σ' όλες τις ταχτικές του οππορτουνισμού, ο ικανώτερος απ' όλους να δημιουργεί φραξιονιστικούς κύκλους και "δημοκρατικές επαναστάσεις" και να καμώνεται πως "δε ξαίρει αν είναι τούτο ή εκείνο φραξιονισμός". Μπροστά στα μάτια του συνεδρίου, κάτω από τη μυτη των συνέδρων, ο Πλουτής Σέρβας καθοδηγούσε τη φραξιονιστική δουλειά ενάντια στο κόμμα μας, έδινε "οδηγίες" στα νεαρά βλαστάρια του φραξιονισμού, έκανε το δικηγόρο του Νούση και του Κακογιάννη, λέγοντας πως "δεν είναι αυτό που ήθελαν να πουν", πράγμα που δημιούργησε τη χειρότερη εντύπωση σε βάρος του.

Μετά το συνέδριο ο Σέρβας δούλεψε για πολύ καιρό για να διακλαδώσει τα νήματα του φραξιονισμού, πιάνοντας το ένα και το άλλο στέλεχος του κόμματος, πράγματα που αναγκάστηκε να παραδεκτεί στην απολογία του, αλλά... που τα θεωρεί "δημοκρατικά", που τα δικαιολογεί με το ότι "ξεχείλισε" το ποτήρι της δυσαρέσκειας του και ότι δεν αποκλείει να έχει

ξεχειλίσει και στο μέλλον πιο πολύ. Ο Σέρβας, όταν πρόκειται να υποκριθεί μπροστά στο κόμμα, κάνει "αυτοκριτική" πάνω σε γεγονότα που βροντοφωνάζουν για την καταστρεπτική για το κόμμα φραξιονιστική του δράση του **1945**. Κι'όταν πρόκειται να δικαιολογηθεί, να εμφανίσει σα "δημοκρατική" την νεώτερη φραξιονιστική του δράση, αναιρεί όσα παραδέχεται πριν, για το **1945**. Έτσι έκανε στην τελευταία Κ. Ολομέλεια, όπου κλήθηκε ν' απολογηθεί, όταν ισχυρίστηκε ότι το **1945** "δεν έκανε φραξιονισμό". Μαστορικά ο Σέρβας έκανε τη δουλειά του ενάντια στην Κ. Καθοδήγηση του Κόμματος, προτιμώντας να ψαρεύει μέσα στο κόμμα, να κατηγορεί σε μέλη και σε στελέχη το ΓΓ σαν "φιλόδοξο", ότι η ΚΕ "χτυπά" τα δυναμικά στοιχεία σαν το Νούση, το Χρύσανθο Σαββίδη, τον Κακογιάννη και τον Πλουτή", να καθοδηγεί μέλη του Κόμματος να παν στην Κ.Ε. στον Ε. Γραμματέα και στην ομάδα του "ΕΤΣΙ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗ ΦΑΝΕΙ ΟΙ ΙΔΙΟΣ" και να ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΝ όπως ακυρωθεί η απόφαση της Κ. Ολομέλειας που τον αφορά, να κάνει σε κουβέντες απειλητικούς υπαινιγμούς ότι "μπορεί να φτάσει ίσαμε τα γεγονότα του **1945**" αν το ποτήρι του αντικομματικού του εγωΐσμού "ξεχειλίσει". Τέτιος ξαναπαρουσιάζεται ο Σέρβας με όσα άλλα έκαμε προσυεδριακά μαζί με τη φράξια, και στη διάρκεια του συνεδρίου, για τη διάσπαση του Κόμματος και την "επανεξέταση" της γραμμής του.

Ο ΠΛΟΥΤΗΣ ΣΕΡΒΑΣ ΔΗΛΩΣΙΑΣ

Μα ο Σέρβας δεν είναι μόνο ένας μεγάλος οπορτουνιστής που για **16** χρόνια ταλαιπώρησε το κόμμα, δεν είναι μόνο ένας μεγάλος φραξιονιστής που στα **1945** έβαλε όρους στο κόμμα και τελικά βγήκε έξω απ' αυτό "για να το πολεμήσει και να το νικήσει". Δεν είναι μόνο ο απειθάρχητος που γ' αυτόν οι αποφάσεις του Κόμματος "δεν πρέπει να ισχύουν, δεν είναι μόνο ο συνεργάτης και ο πραγματικός εγκέφαλος της

σημερινής φράξιας που σήκωσε τη σημαία της ανταρσίας ενάντια στο κόμμα μας. Ο ΠΛΟΥΤΗΣ ΣΕΡΒΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΤΑ ΑΠ ΟΛΑ ΕΝΑΣ ΔΗΛΩΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 1935. Σαν τέτιος κρυβόταν από το κόμμα για 16 χρόνια και μόνον όταν αυτό το στοιχείο ήρτε στα χέρια της ΚΕ κι' αυτή τόθεσε μπροστά του, αυτός αναγκάστηκε να ομολογήσει τι ήταν και πότε έγινε αυτή η δήλωση. Τη δήλωση ο Σέρβας την υπόγραψε κάτω από την πίεση της αστυνομίας, όταν όπως ισχυρίζεται του αρνούνταν να τον αποβιβάσουν στην Κύπρο. Ο ίδιος ισχυρίζεται πως το περιεχόμενο της δήλωσης που υπόγραψε ήταν ότι "αποβιβαζόμενος στην Κύπρο δεν θα αναμιχθεί στην πολιτική". Η Κ. Ε. όμως δεν πιστεύει σ' αυτό τον ισχυρισμό, ότι μέσα στις συνθήκες της παλμεροκρατίας η αστυνομία θα ικανοποιόταν μ' αυτή μόνο τη δήλωση, όταν μέσα στις ίδιες συνθήκες, ο Παλμερισμός απαιτούσε απ' όλα τα τότε ηγετικά στελέχη (Κόνωνας) δηλώσεις αποκήρυξης των ιδεών και των αρχών του Κόμματος. Η ΚΕ δεν πιστεύει σ' αυτό τον αφύσικο χαρακτηρισμό του Σέρβα, αλλά κι ότι λέγει ο ίδιος πως υπόγραψε δεν πάυει να είναι μια αντικομματική δήλωση που καθορίζει την όλη αντικομματική του δράση από τότες ως σήμερα. Ο ίδιος ο Σέρβας δήλωσε πως αν του ζητούσαν να κάμει μια τέτια δήλωση στην Ελλάδα "δεν θα την έκαμνε".

Βέβαια ο Σερβας, όταν αποκαλύφτηκε σαν δηλωσίας έστριψε σα φείδι για να ισχυριστεί ότι "το κόμμα τότες κατατοπίστηκε". Ομως όλα τα παλιά στελέχη του Κ.Κ.Κ. που ρωτήθηκαν εκτός του φ. Χρίστου Σαββίδη που θυμάται, άκουσαν με κατάπληξη τον ισχυρισμό του Σέρβα. Εκτός όμως τούτου ο Σέρβας κλήθηκε κι έκαμε από το 1949 3 φορές βιογραφικό και αυτοκριτικό σημείωμα κι ισχυρίστηκε αυτός και μερικοί άλλοι φίλοι, πως "έκαμε την πιο ειλικρινή αυτοκριτική απ' όλους". Πως λοιπόν δεν είχε τη στοιχειώδη ειλικρίνεια ν' αποκαλύψει στο κόμμα ένα τέτιο γεγονός ότι είναι δηλωσίας; Μήπως γιατί το θεώρησε σαν ένα "ασήμαντο γεγονός" όπως ζήτησε να

ισχυριστεί.

Το γεγονός της δήλωσης του Πλ. Σέρβα φωτίζει όλη την αντικομματική φραξιονιστική του δράση. Εξυπηρετώντας κάθε άλλο από τα συμφέροντα του Κόμματος, θεληματικά ή αθελα, ο Σέρβας όσο κανένας άλλος την κανονική ανάπτυξη του Κόμματος μέσα στις πιο ευνοϊκές γι' αυτό συνθήκες καταπάτησε και ταλαιπώρησε το κόμμα όσον κανένας άλλος με τα προσωπικά του ζητήματα, καταπατούσε τη στοιχειώδη κομματική πειθαρχία, παραβαίνοντας κι ανατρέποντας συτηματικά αποφάσεις της Κ. Ε., βάζοντας όρους στην Κ. Ε., απειλώντας με παραίτηση από το πόστο του Γ. Γ. και προχωρώντας ίσαμε τις συγκαλυμμένες αλλά αρκετά γνωστές απόπειρες για ίδρυση άλλου κόμματος κατά την παραίτηση του το **1945**.

Η περίπτωση του Στεφανίδη, που από τη μια τον απόβαλλε η ΚΕ του ΚΚΚ και από την άλλη εκβίαζε ο Σέρβας την ΚΕ και τον επανέφερε, η περίπτωση της απειθαρχίας του Σέρβα προς απόφαση του ΠΓ του ΚΚΚ για να μετοικήσει στη Λευκωσία, η περίπτωση της ανατροπής της απόφασης της ΚΕ του ΚΚΚ για να μην υποβάλει υποψηφιότητα Δημάρχου στις δημοτικές εκλογές του **1943**, όλα αυτά είναι χαρακτηριστικά του πόσο καταπόνησε και ταλαιπώρησε το κόμμα από τότε ο Πλουτής Σέρβας.

Με την ταχτική του αυτή ο Σέρβας εκτός του ότι καταπάτησε τις στοιχειώδεις αρχές του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, της πειθαρχίας στο κόμμα, στάθηκε και χείριστο παράδειγμα διαπαιδαγώγησης νέων στελεχών, έσπαζε το κουράγιο των απλών μελών για δουλειά, στερούσε το κόμμα απ' τη μαχητική κι ελεγκτική του δύναμη. Ακολουθώντας καθορισμένη γραμμή δεν ενδιαφέρθηκε να εξοπλίσει το κόμμα με Μαρξιστική-Σταλινική εθνική πολιτική, υιοθέτησε τη σεχταριστική γραμμή της σοβιετικής Κύπρου μέσα στα πλαίσια της σοβιετικής Βαλκανικής Ομοσπονδίας που αποτελεί τροτσκιστική αριστερή παρέκκληση, την τροποποίησε αργότερα σε γραμμή της αυτονομίας (Συντάγματος μέσα στα πλαίσια της βρετανικής

αυτοκρατορίας) και όταν το κόμμα σαν αποτέλεσμα της επαφής του με τις μάζες και μέσα στις συνθήκες της αντιφασιστικής πάλης, βρήκε τη σωστή γραμμή της εθνικής αποκατάστασης, ο Σέρβας ανακάλυψε την περίφημη θεωρία της αυτόματης, της χωρίς αγώνα πραγματοποίησης της Ένωσης, με το τέλος του πολέμου. Έτσι το κόμμα ευνουχίστηκε, έχασε τη μαχητικότητα του και σε συνδυασμό με άλλα γεγονότα, βρέθηκε στο τέλος του πολέμου ιδεολογικά αφοπλισμένο.

Για αγροτική πολιτική Κόμματος σε μια χώρα βασικά αγροτική, όπως είναι η Κύπρος, ούτε καν σκέφτηκε ο Πλουτής, όντας Γ. Γ. του Κόμματος. Το πρόβλημα της συγκρότησης εθνικο-απελευθερωτικού μετώπου στην Κύπρο, το πρόβλημα του ποιες είναι οι κινητήριες δυνάμεις στον αγώνα του λαού μας, ενάντια στον ιμπεριαλισμό, αυτά και άλλα παρόμοια σοβαρά ζητήματα, ήταν ζητήματα για τα οποία κανένα ενδιαφέρον δεν έδειξε ο Πλουτής στο πρόβλημα της διαπαιδαγώγησης δημιουργίας και ανάδειξης στελεχών στην ακελική περίοδο (γιατί για την περίοδο πριν από το ΑΚΕΛ τα ζητήματα δεν έχουν ακόμα φωτιστεί από το Κόμμα) ήταν πολιτική που δεν είχε καμιά σχέση με τις πολύτιμες υποδείξεις και θέσεις του σ. Στάλιν.

Ο ΔΗΛΩΣΙΑΣ ΠΛΟΥΤΗΣ ΣΕΡΒΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΣΚΑΡΙΝΟΥ ΤΟ ΔΗΛΩΣΙΑ ΚΟΝΩΝΑ

Εκκινώντας απ' το ιδρυτικό Συνέδριο της Σκαρίνου (στο οποίο δεν προσκλήθηκε ούτε ένα αγροτικό στοιχείο) βλέπουμε σαν ιδρυτικό μέλος το δηλωσία Κόνωνα, που αναδείχεται στην Κ.Ε. Στην Κ.Ε. κυριαρχούν τα μικροαστικά οππορτουμιστικά φιλοκυβερνητικά στοιχεία που δεν αργούν να εγκαταλείψουν το κόμμα. Αργότερα αναδείχονται στην ηγεσία του ΑΚΕΛ τέτοια στοιχεία, όπως ο Νούσης, Φιφής και άλλοι αποστάτες, με μοναδικό κριτήριο τις ρητορικές τους ικανότητες.

Στο 1940-41 ο Σέρβας δίνει στο συντηχνιακό

κίνημα μίαν ολοφάνερα αντεργατική καθοδήγηση. Με την καθοδήγηση του μπαίνει μπροστά στο Χαλλ, τότε Εργατικό Σύμβουλο, το εξωφρενικό αίτημα, να πληρώνει η Κυβέρνηση τους μισθούς των εμμίσθων και τα ενοίκια των συντεχνιακών οικημάτων. Μία προσπάθεια υποταγής του συντεχνιακού κινήματος στην Κυβέρνηση.

Όλα αυτά όμως είναι μηδαμινά μπροστά στις πολύτιμες υπηρεσίες που πρόσφερε ο Σέρβας στον ταξικό εχθρό με το τέλος του πολέμου. Με τη θεωρία της αυτόματης λύσης του ζητήματος μας με το τέλος του πολέμου αποπλίζει ιδεολογικά το Κόμμα. Με το στραπατσάρισμα των μπολσεβίκικων οργανωτικών αρχών το Κόμμα βρίσκεται και οργανωτικά εξουθενωμένο, εξουδετερωμένο και ρίχνεται απ' τον Σέρβα (όπως παραδέχτηκε στο βιογραφικό του σημείωμα) σε μια χωρίς αρχές φραξιονιστική διαμάχη με τον ίδιο αποφασισμένο "να παλαίψει απ' έξω και να νικήσει το Κόμμα", τη στιγμή που το Κόμμα θάπρεπε νάταν όσο ποτέ προηγούμενα σφιχτοδεμένο για να παλαίψουμε το τέλος του πολέμου για την εθνική αποκατάσταση του λαού μας. Αποκορύφωμα της ψφραξιονιστικής διαμάχης είναι η αντικομματική "δημοκρατική επανάσταση" των κάτω που δημιούργησε ο Πλουτής στη Λεμεσό φροντίζοντας να την επεχτείνει και σ' άλλες επαρχίες.

Ταυτόχρονα μ' αυτό το ιδεολογικό και οργανωτικό ξεχαρβάλωμα έχουμε την έρευνα στα συντεχνιακά οικήματα. Ακοθουθεί η κατηγορία ενάντια στη συντεχνιακή ηγεσία της ΠΣΕ- κι ενώ τα μέλη της είναι υπόδικα ο Σέρβας κάμνει δηλώσεις στον αντιδραστικό τύπο και σε ομιλίες του σε παλλαϊκή συγκέντρωση καταδικάζει τον "εξστρεμισμό" της ΠΣΕ.

Μεταπολεμικά ο ρόλος του Πλ. Σέρβα στην αλλαγή της γραμμής του Κόμματος μας είναι αναμφισβήτητος. Κι όταν το Κόμμα τελικά απόρριψε τη συνταγματική μανούβρα, ο Σέρβας επηρεαζόμενος προφανώς όχι μόνο από την απροσμέτρητη φιλοδοξία

του, αλλά και από τον παράγοντα της δήλωσης του, όχι μόνο ψηφίζει στην Κ.Ε. για αποδοχή του συντάγματος Τζιάκσον, αλλά και ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΕΠΑΦΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΤΖΙΑΚΣΟΝ ΚΑΙ Μ' ΑΛΛΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ για να εξευρεθεί τρόπος να επιβληθεί το σύνταγμα στον Κυπριακό λαό.

Όλα όσα αναφέρονται πιο πάνω, όπως και όγκος από άλλα παραδείγματα δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για το αντικομματικό ποιόν του Πλ. Σέρβα, για το ρόλο που έπαιξε η δήλωση του κι' εξηγούν όλα μαζί τις μεγάλες ταλαιπωρίες που έπαθε το κόμμα εξαιτίας αυτού του στοιχείου και των άλλων οππορτουνιστών συνεργατών του, που κατά ένα πρωτότυπο τρόπο τους ρεκλάμαρε και τους ανέβαζε στο άψε-σβύσε στην κομματική ηγεσίαν.

3. Για το Χρ. Νούση: Αυτός ο κύριος πλασαρίστηκε στα ανώτερα κομματικά πόστα χωρίς καμιά απολύτως δοκιμασία με τη μέθοδο που ο Πλ. Σέρβας ανάδειχνε τα καιροσκοπικά στοιχεία για να το λιβανίζουν και να τον υποβοηθούν στην πολιτική του. Ο Σέρβας πλάσαρε πολλές φορές το Νούση σαν "μικρό Λένιν" και όταν ο τελευταίος βρισκόταν σε αποστολή που του ενεπιστεύθη το κίνημα, ο πρώτος δεν έχασε την ευκαιρία ενός μαζικού συνεδρίου να του πλέξει ξανά το εγκώμιο περί μεγάλου ανδρός.

Τις πρώτες αντικομματικές αντιηγεσιακές κρούσεις και εκδηλώσεις του ο Νούσης τις έκαμε στην προσυνεδριακή δουλειά και μέσα στη σύσκεψη των αντιπροσώπων της Λευκωσίας, όταν κατηγορήσε τον Γ. Γ. ότι τάχα σε μια περιφερειακή σύσκεψη στου Μόρφου απέσεισε κάθε ευθύνη δική του για το λάθος της αυτοκυβέρνησης. Την ίδια κατηγορία την επανάλαβε και στο συνέδριο, παρά το ότι τα μέλη της σύσκεψης του Μόρφου του δήλωσαν ρητά ότι ο Γ.Γ. όχι μόνον δεν απέσεισε την ευθύνη του, αλλά κι έκαμε και αυστηρή αυτοκριτική. Ο Νούσης είπε στο συνέδριο τα περί "έλλειψης εσωκομματικής δημοκρατίας κλπ".

Η σοβαρότερη αντικομματική φραξιονιστική ενέργεια του Νούση ήταν το ότι εκμεταλλευόμενος την

αποστολή που του αναστέθηκε ανντιπρόσωπος στην Παγκόσμια Οικονομική Συνδιάσκεψη της Μόσχας εφάρμοσε προφανώς σχέδιο της φράξιας και ήρτε σ' επαφή με στέλεχος του ΚΚΕ, στο οποίο κατασυκοφάντησε το Κόμμα μας, την Κ. Ε. και προσωπικά το Γ.Γ. Ο Νούσης πριν αναχωρήσει για τη Μόσχα ζήτησε από την Κ. Γραμματεία πιστοποιητικά ότι είναι μέλος του Κόμματος με τον ισχυρισμό πως "πιθανόν να του χρειαστεί". Όταν η Κ. Γραμματεία του αρνήθηκε λέγοντας πως η αποστολή του δεν είναι κομματική, ο Νούσης έγραψε στο σ. Σταθάτο επιστολή από τη Ρώμη, στην οποία ανάμεσα στ' άλλα τούγραφε "θα με υποχρεώσεις αν μπορείς να κανονίσεις μια συνάντησή μου την Τρίτη βράδυ μ' ένα υπεύθυνο του ΚΚΕ στον οποίο θ'ανακοινώσω ορισμένες πληροφορίες εξαιρετικά εμπιστευτικής φύσης σχετιζόμενες με το ΑΚΕΛ". Μ' αυτή του την ενέργεια, την οποία αρνήθηκε όταν ρωτήθηκε επανειλημμένα από την Κ.Ε ο Νούσης πιάστηκε επ' αυτοφόρω ψευδόμενος γιατί η Κ.Ε. είχε στο μεταξύ στα χέρια της το γράμμα του.

Ο Χρ. Νούσης που στην ΚΕΕ του κόμματος μας" δεν είχε να δώσει λόγο σε κανένα" έκανε στην Ολομέλεια της ΚΕ την τελευταία "εξυπνη" απόπειρα του (καθοδηγούμενος προφανώς από την φράξια) απλώνοντας εκεί ένα γελοίο "κατηγορητήριο" που το περιόρισε αυστηρά (σκόπιμα, προφανώς) ενάντια "μόνο" στον Γ. Γραμματέα. Το κόλπο του Νούση να βάλει έστω και την τελευταία στιγμή σφήνα ανάμεσα στο Γ.Γ. του Κόμματος μας και σ' όλα τ' άλλα μέλη της Κ. Ε., δεν έπιασε. Ενώ σε άλλη περίπτωση η φράξια αποκαλεί "πράχτορες" όλα σχεδόν τα μέλη της Κεντρικής μας Επιτροπής, σ' αυτή την ύστατη στιγμή αλλάζει τακτική και συκοφαντεί "μόνο" τον ένα, για να βάλει την αμφιβολία σ' όλους τους άλλους. Εξυπνο κόλπο αυτό αλλά μόνο για μικρά παιδιά. Ο Νούσης όταν βομβαρδίστηκε με ερωτήσεις για ν' αποδείξει έστω και μ' ένα συγκεκριμένο στοιχείο τους ισχυρισμούς του στην Κ.Ε. τ'άχασε και κατέληξε να πει: "Δεν θυμούμαι τώρα... σας λέγω κι'

αποδείξετε τα εσείς".

Το γελοίο" κατηγορητήριο" του Νούση που την τελευταία στιγμή εκτοξευόταν ενάντια "μόνο" στο Γ.Γ. (ενώ πριν "δεν είχε να δώσει λόγο σε κανένα") αποτελεί μια πρόχειρη σταχυολόγηση συκοφαντικών επιχειρημάτων. Ο Νούσης παπαγάλισε όσα κατά καιρούς ο καθένας χωριστά από τους άλλους του εξεστόμισαν ενάντια στον Γ.Γ. και ολόκληρη την Κεντρική μας. Στην Ολομέλεια της Κ.Ε. ο Νούσης πιάστηκε αρκετές φορές ψευδόμενος. Για παράδειγμα ο Νούσης είχε την αναίδεια και να ισχυριστεί ότι στις εισηγήσεις και αποφάσεις του 5ου συνεδρίου που έγινε υπό την ηγεσία του φίλου του Φιφή "δεν υπάρχει ούτε λέξη" για γραμμή αυτοκυβέρνησης κι ότι τάχα ο φ. Παπαϊωάννου αυθαίρετα έθεσε τη γραμμή της αυτοκυβέρνησης στο Λονδίνο, όταν πήγε σαν μέλος της Πρεσβείας τον Δεκέμβρη του 1947 δηλ. ύστερα από το 5ο συνέδριο. Λέμε για αναίδεια του Νούση γιατί την ίδια στιγμή, μπροστά στην Ολομέλεια της Κ.Ε. του αποδείχτηκε ότι στις τυπωμένες εισηγήσεις και αποφάσεις του 5ου συνεδρίου που έγινε 4 μήνες πριν πάει η πρεσβεία (ήταν η πρεσβεία της διασκεπτικής) υπάρχει ακόμα και δική του εισήγηση που εγκρίθηκε από το συνέδριο και που διαγράφει το οικονομικό πρόγραμμα του Κόμματος κάτω από σύνταγμα αυτοκυβέρνησης (δες μπροσούρα "για λεύτερη κι ευτυχισμένη ζωή" σελ 43 έντυπο που χρησιμοποίησε ο ίδιος ο Νούσης στην τελευταία Ολομέλεια της Κ.Ε.).

Ο Νούσης αποδείχεται ένας κλασσικός φραξιονιστής που τουλάχιστον από το 1949 εργαζόταν μαστορικά, σαν ένας έφεδρος φραξιονιστής, εφρόντιζε να μην εκτίθεται, μα που η χρησιμοποίηση του έγινε στην "κατάλληλη" στιγμή πριν και στη διάσρκεια του 7ου συνεδρίου, έγινε για να "πιάσει" η φραξιονιστική δουλειά στο εξωτερικό, για να κερδηθεί η "μάχη" του οππορτουνισμού ενάντια στο Κόμμα μας.

Με όλα αυτά που έχει σε βάρος του ο Νούσης δεν μπορεί τώρα νάναί ανεξήγητο το άρθρο που έγραψε για τη ζωή των εργατών στη Σοβ. Ενωση με το οποίο

παρουσιάζει κατά περίεργο τρόπο το βιωτικό επίπεδο των σοβιετικών πολιτών σαν ένα από τα χαμηλότερα στον κόσμο και προκάλεσε τόση σύγχυση, ζημιά και χαρακτηριστικά σχόλια σε βάρος του από τις μάζες.

4. Ο Γ. Κακογιάννης είναι γιος του Σερ Παναγιώτη Κακογιάννη. Στο στρατό εκδηλωνόταν σαν προοδευτικός και αριστερός και είχε επαφές με διάφορα αριστερά στοιχεία. Στο Λονδίνο, όπου σπούδασε νομικά, μπήκε στις γραμμές του Κ.Κ. Αγγλίας. Κατόπιν ήρθε στην Κύπρο και προσλήφθηκε σαν νομικός σύμβουλος του "Νέου Δημοκράτη".

Οι πρώτες αντικομματικές και αντιηγεσιακές εκδηλώσεις του ήταν οι απόψεις του που εξέφρασε στην ομάδα του περί "μή ύπαρξης" δημοκρατίας περί "καταπίεσης" της κριτικής και αυτοκριτικής, περί ύπαρξης "κλίκας εκφοβισμού" μέσα στο κόμμα και γι'αυτό τα μέλη "φοβούνται" να πουν τις απόψεις τους κλπ.

Τις ίδιες αντιηγεσιακές, αντικομματικές κατηγορίες περί "καταπίεσης" της κριτικής κλπ, τις επανέλαβε στο συνέδριο, που πήρε καταδικαστική απόφαση γι' αυτές τις απόψεις του.

Ο Κακογιάννης ενώ ήταν παρών, όταν ο Λυσσαρίδης κατηγορούσε το Κόμμα στον σ. Κέριγκαν, δεν θεώρησε στοιχειώδες κομματικό του καθήκον να το αναφέρει στο κόμμα.

Το πιο σοβαρό στοιχείο που βαρύνει τον Κακογιάννη είναι το ότι έστειλε σε κύπριο του Λονδίνου επιστολή, με την οποία ανεφάρετο ενάντια στα Κόμμα και της οποίας το περιεχόμενο- όπως ο ίδιος ο Κακογιάννης έγραψε σε δεύτερο γράμμα του στο Λονδίνο που το έστειλε ανοχτό μέσον ενός δεξιού φίλου του Λυσσαρίδη-ήρτε σε γνώση του Σερ Κακογιάννη, ο οποίος φώναξε τον κομματικό Γ. Κακογιάννη και τα συζήτησαν μαζί.

Ο Γ. Κακογιάννης, που τα βρήκε σκούρα όπως κι ο Νούσης που ξαφνιαστήκε μπροστά στα στοιχεία που κρατούσε στα χέρια της η ΚΕ μας έκαμε απόπειρα να συνεχίσει τα πράγματα, να ζητήσει και ρέστα. Χωρίς

να κοκκινίζει ο Γ. Κακογιάννης ζήτησε να τον πληροφορήσει η ΚΕ ποιος είναι ο χαφιές της που έδωσε στον πατέρα τον τον Σερ, τις πληροφορίες για το περιοχόμενο των επιστολών του με τις οποίες καταφερόταν ενάντια στο κόμμα. Μεγαλύτερη ξετσιπωσιά απ' αυτή δύσκολα συναντά κανείς.

Ο Κακογιάννης, ενώ δηλώνει στην ομάδα του τη διαφωνία του για τη γραμμή του Κόμματος, στην ΚΕ ξεφουρνίζει την θεωρία της "σύγκρουσης" του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα με τον αγώνα για την ειρήνη και της ανάγκης της υποχώρησης του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα προς το συμφέρον του κινήματος της ειρήνης.

Όλα αυτά μαζί με τις καθημερινές σχέσεις κι επαφές του με τον Β. Λυσσαρίδη και τους άλλους φραξιονιστές, παίρνοντας υπόψη ακόμα και την καταγωγή του οδηγούν στο λογικό συμπέρασμα ότι ο Γ. Κακογιάννης είναι φραξιονιστικό και οππορτουνιστικό στοιχείο.

5. Ο Χρύσανθος Σαββίδης μπήκε στο Κ.Κ.Κ. απ' τους αρχειομαρξιστικούς κύκλους. Υστερα από κάποιο χρονικό διάστημα η Τ.Ε. τον απομάκρυνε από το Κόμμα σαν ύποπτο, γιατί ο ίδιος ανέφερε στην Τ.Ε. ότι η αστυνομία του πρότεινε να γίνει πράχτορας της επί πληρωμή. Στο ΑΚΕΛ μπήκε στη διάρκεια του πολέμου. Ανέλαβε σαν έμμισθος υπεύθυνος του Μορφωτικού Γραφείου της ΠΣΕ και πρόσλαβε σ' αυτό τους αντικομματικούς Β. Λυσσαρίδη και Α. Γάβρη.

Ο Χρύσανθος όντας στο κεντρικό καθοδηγητικό πόστο της ΕΑΚ υπήρξε ο κύριος υπεύθυνος για τη διάπραξη βασικών λαθών, που αποτελούν αριστερή παρέκλιση του λάθους για την αποχώρηση των δικών μας από τον Συνεργατικό Οργανισμό Διαθέσεως Πατατών και του λάθους για την απόρριψη των προτάσεων της κυβέρνησης για την απαλλοτρίωση των τσιφλικιών της Πάφου. Ο Χρύσανθος υπήρξε ο κύριος υπεύθυνος για τις αντιθέσεις που δημιουργούνταν στην Κ. Γραμματεία της ΕΑΚ στα **1950**.

Μετά την καθάρηση της Κ. Ε. και την ανάληψη

της ηγεσίας του Κόμματος από την Προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση ο Χρυσανθος δείχνει διαθέσεις εγκατάλειψης του πόστου του, λιποταξίας. Όλους αυτούς τους προσανατολισμούς του τους συνοδεύει και μ' ένα ακατάσχετο κουτσομπολιό ενάντια στην Προσωρινή Κεντρική Καθοδήγηση και την εκλεγμένη Κ.Ε. απ' το 6ο συνέδριο. Ταυτόχρονα συνδέεται στενά με τον Β. Λυσσαρίδη από τον οποίο εμπνέεται και καθοδηγείται στην αντικομματική ή αντιηγεσιακή φραξιονιστική στάση του και τον οποίο ο Χρυσανθος προπαγανδίζει και μετά την αποβολή του σαν τον πιο τέλειο "μαρξιστή".

Με το πλησίασμα του 7ου συνεδρίου και την προσυεδριακή συζήτηση ο Χρυσανθος εκδηλώνει τις διαφωνίες του προς την κομματική γραμμή και ξαπολά πιο ξετσιπίωτα κι αχαλίνωτα το αντικομματικό, αντιηγεσιακό του κουτσομπολιό- γι' αυτό και επαινείται από τον Β. Λυσσαρίδη ότι κράτησε "αντρίκια" στάση, ότι τους τάπε "ντόπρα κι από την καλή". Ας σημειωθεί πως πρώτος ο Χρυσανθος έκαμε λόγο για αναβολή του Συνεδρίου όταν άκουσε από το ραδιόφωνο του Κ.Κ.Ε. ήρτε τρεχάτος στο Σέρβα και του έκαμε την εισήγηση του.

Στη διάρκεια του συνεδρίου βρίσκεται στην κλινική του Λυσσαριδη- και κρατούνται κι οι δυο ενήμεροι της συζήτησης και της πορείας των δουλειών του συνεδρίου.

Στη συζήτηση της υπόθεσης του προσωπικού του "Ν. Δημοκράτη" πούγινε στο Π. Γ. όπου ήταν παρών, βρήκε ακόμα μια ευκαιρία να κατηγορήσει τους "πάντας και τα πάντα" την Κ.Ε. και το κάθε μέλος της χωριστά με γελοίες και αστήριχτες κατηγορίες. Υστερα απ' το διώξιμο του από το "Ν. Δημοκράτη", η ανστικομματική του μανία, του έγινε πάθος και δεν αφήνει κανένα απ' αυτούς που έρχεται σε επαφή στον οποίο να μη καταφερθεί ενάντια στο κόμμα, γι αυτό κι η Ε.Ε. Λευκωσίας τον αποβάλλει απ' τις γραμμές του Κόμματος.

Εχοντας υπόψη μας όλα τα πιο πάνω, μαθώς και

την προκομματική του ζωή, όπως την εξέθεσε ο ίδιος σε σημείωμά του προς το κόμμα, αναμφισβήτητα καταλήγουμε στη διαπίστωση πως ο Χρυσάνθος είναι συνειδητά αντικομματικό στοιχείο.